

Vezano za apel studenata Urbanog šumarstva prema kojem Komora odbija magistre urbanog šumarstva, zaštite prirode i okoliša u nastojanju da polažu stručni ispit iz strukovnog područja šumarstva za ovlaštenog inženjera šumarstva (opći smjer) navodim kako slijedi:

Uvjeti za polaganje stručnog ispita za ovlaštene inženjere šumarstva i drvne tehnologije utvrđeni su Pravilnikom o sadržaju i načinu polaganja stručnih ispita za ovlaštene inženjere šumarstva i drvne tehnologije („Narodne novine“ br. 74/07. i 15/2015.), koji u članku 4. propisuje da pravo na polaganje stručnog ispita imaju osobe koje su u Republici Hrvatskoj završile fakultet **sveučilišnog programa diplomiranog inženjera šumarstva ili drvne tehnologije**, te da pravo na polaganje stručnog ispita obveznik polaganja stječe nakon što je, po završenom školovanju i stjecanju naprijed **navedene razine obrazovanja**, stekao **tri godine radnog staža u struci**.

Nadalje, uvjeti za upis i stjecanje statusa ovlaštenoga inženjera definirani su člankom 23. Zakona o Hrvatskoj komori inženjera šumarstva i drvne tehnologije („Narodne novine“, br. 22/06) koji između ostalog propisuje da pravo na upis u Imenik ovlaštenih inženjera ima osoba koja je diplomirala na biotehničkom fakultetu u Republici Hrvatskoj te **stekla zvanje diplomiranog inženjera ili magistra znanosti šumarstva ili zvanje diplomiranog inženjera ili magistra znanosti drvne tehnologije** odnosno diplomirala u inozemstvu ako se po posebnim propisima priznaje istovjetnost inozemne diplome, a isto je utvrđeno i u članku 8. Statuta Hrvatske komore inženjera šumarstva i drvne tehnologije („Narodne novine“, br. 136/06 i 61/07); Statut definira i područja ovlaštenosti, odnosno strukovne zadatke pojedinih stručnih smjerova.

Nisam provjeravala je li *propisana literatura za polaganje ispita iz navedenih kolegija ista*, no pregledom mrežne stranice Šumarskoga fakulteta moguće je utvrditi kako je riječ o različitim studijima, a ne smjerovima. S obzirom da je riječ o dva odvojena studija, pretpostavljam da razlike ipak postoje.

Činjenica da je Komora u obavljanju javne ovlasti provođenja stručnih ispita za ovlaštene inženjere dužna postupati isključivo u skladu sa Zakonom, Statutom i naprijed navedenim Pravilnikom te da studenti urbanog šumarstva nakon završenog studija ne stječu zvanje koje je navedenim aktima propisano kao uvjet za članstvo u Komori odnosno uvjet za polaganje stručnog ispita, razlog je nemogućnosti polaganja stručnog ispita.

Komora je relativno rano, pri završetku prve generacije studenata novoga studija, ukazivala na potrebu rješavanja problema prepoznavanja magistara inženjera urbanoga šumarstva, zaštite prirode i okoliša i njihovih kompetencija na tržištu rada. Na temelju brojnih sastanaka i rasprava na sjednicama svojih tijela već tijekom 2013. i 2014. godine pokrenuli smo inicijativu sustavnoga rješavanja ovoga problema.

U ožujku 2014. godine, uz sudjelovanje predstavnika Šumarskoga fakulteta, održali smo sastanak s predstavnicima tadašnjega Ministarstva zaštite okoliša i prirode; o zaključcima navedenoga sastanka obavijestili smo relevantne institucije u segmentu zaštite prirode i okoliša, ističući kompetencije ovoga studijskoga programa za potrebe tržišta rada. Mišljenja sam kako ova kvalifikacija svakako ima svoje mjesto u području zaštite prirode i okoliša koje sve više dobiva na značaju, s obzirom na klimatske promjene i posebice njihov utjecaj na šumske ekosustave.

S obzirom da je uvjet za pristupanje stručnom ispitu i tri godine radnoga staža u struci, smatram kako bi prioritet bio riješiti problem zapošljavanja magistara inženjera urbanoga šumarstva, zaštite prirode i okoliša u struci, odnosno na odgovarajućim poslovima.

Da samo stjecanje članstva u Komori neće nužno riješiti problem njihova zapošljavanja, može se vidjeti na primjeru ovlaštenih inženjera drvne tehnologije, koji su udruženi u Komoru od njezina osnivanja, no članstvo u Komori nije riješilo njihov status na tržištu rada, odnosno nije utjecalo na

porast njihova zapošljavanja u sektoru drvne industrije. Također, trenutno brojni magistri/diplomirani inženjeri šumarstva obavljaju odgovarajuće poslove sukladno kvalifikacijama stečenima obrazovanjem, a da nisu ovlašteni inženjeri šumarstva.

Strukovna komora je uvijek svojevrsna „nadogradnja“ u struci, odnosno osnivaju je struke s dugogodišnjim statusom na tržištu rada. Zajednička komora više inženjerskih struka (arhitekti, inženjeri građevine, geodezije, strojarstva i elektrotehnike) osnovana je 1998. godine. Također, brojne struke koje imaju svoje mjesto na tržištu rada nemaju strukovne komora.

Problem statusa magistara urbanoga šumarstva trebalo bi riješiti na sustavan, cjelovit i održiv način. Predlažem provjeriti koliko je ova kvalifikacija u postojećem obliku prepoznata na tržištu rada, provesti analizu njihova zapošljavanja po završetku studija te utvrditi koliko je nositelja ove kvalifikacije pronašlo posao i radno mjesto u struci koja odgovara stečenim kompetencijama. Nakon provedene analize, predstavnici Komore te nadležnih državnih tijela (pri čemu svakako uključiti ministarstvo zaštite okoliša i ministarstvo nadležno za regulirane profesije), trebaju zajednički utvrditi potrebne korake i procedure.

Smatram da bi na ovaj bismo način izbjegli suprotni efekt, a to je da prerana regulacija ove profesije spriječi prepoznavanje i čak dodatno oteža pristup tržištu rada magistrima inženjerima urbanoga šumarstva, zaštite prirode i okoliša.

S poštovanjem,

Silvija Zec, predsjednica Hrvatske komora inženjera šumarstva i drvne tehnologije